

Издавач: **Народно позориште
Републике Српске, Бања Лука**
За издавача: **Дијана Грбић, директор**
Уредница програма: **Ивана Ловрић**
Дизајнерка: **Андреа Алексић**
Лекторка: **Наташа Кеџман**
Фотографија за плакат: **Стефан Томић**
Фотографије у програму: **Дејан Ракита**
Штампа: **ББ Принт**
Тираж: 200
Штампано у новембру 2024.

О ПРЕДСТАВИ

Драма Франца Ксавера Креца „Ни риба ни месо“ бави се животима два брачна пара, те кроз различите животне ситуације ових парова приказује слику друштва 80-их година прошлог вијека. У драми су обрађени сви аспекти њихових живота: пословни, емотивни, друштвени. Драма говори и о технолошкој модернизацији пословања и утицају исте на животе ових парова као и на сам положај мушкарца и жена у друштву. Сукоб се гради како између брачних партнера, тако и између пријатеља који имају различите погледе на свијет. Психолошко осликавање носилаца радње ове драме даје нам широку лепезу ситуација које се у много чему подудару са данашњим временом. Ово је драма у којој су у сукобу радничка класа и послодавци на једној страни, капитализам и борба радника за њихова права, али и мајчинство и прикривени бијег од истог.

У једној згради су два стана, у њима су два брачна пара, а сваки од њих води битку са одлукама које ће им измјестити живот из устаљености и довести их до преиспитивања система вриједности друштва у којем живе. Својим ставовима ликови ове драме увлаче нас у дебату којој се пречесто назире рјешење али ипак, на крају, тај закључак често буде „ни риба ни месо“.

БИОГРАФИЈА АУТОРА

Франц Ксавер Крец (Franz Xaver Kroetz) њемачки је писац рођен у Минхену, 1946. године. Веома млад почиње да се интересује за позоришну умјетност, првенствено за глуму, те због исте престаје да похађа средњу пољопривредну школу. Иако заљубљен у театар, убрзо напушта изучавање, да би тек након неколико година у Бечу наставио студије, са којих убрзо бива искључен. Најприје је играо епизодне улоге на периферијским сценама, те се тако у његовом опусу могу пронаћи улоге возача камиона, сезонског радника и његователја. Од 1967. године ради у разним „подрумским“ позориштима, а од исте године почиње да пише и драме. Његово прво изведено дјело је драматизација Гончаровљевог романа „Обломов“, у минхенском „Бихнер театру“, а исте године бива изведена и прва оригинална драма „Стаза дивљачи“ (Wildwechsel), према којој је накнадно снимљен и филм. Његови ликови су махом мали, понижени и експлоатисани људи, који су жртве система у којем живе. Написао је тридесетак драма, а на њемачком говорном подручју су најпознатије: „Воз духова“ (Geisterbahn), „Домаћа задаћа“ (Heimarbeit), „Шталерхоф“ (Stallerhof), „Драги Фриц“ (Lieber Fritz), „Ко иде кроз лишће“ (Wer durchs Laub geht), као и „Ни риба ни месо“ (Nicht Fisch, nicht Fleisch), која је преведена на српски језик.

БИОГРАФИЈА РЕДИТЕЉА

Никола Бундало рођен је 1999. године у Бањој Луци. Основне студије позоришне режије завршава на Факултету драмских уметности у Београду, у класи професорки Иване Вујић и Снежане Тришић. Мастер студије завршава у класи професора Кокана Младеновића. Интересовање према театру развија веома рано, те се са 11 година почиње бавити глумом, као члан омладинске секције у Дјечичем позоришту Републике Српске. Такође је и организатор и идејни творац културно-хуманитарне манифестације „Седмица за нас“, која се већ осму годину заредом одржава у Бањој Луци. Неке од његових режија су: *Бањалука* – Шљивар, Галијаш, Пејаковић, Басташић, Давидовић, Стјепановић, Смиљанић (Градско позориште Јазавац), *Прозор* – Катарина Николић (Београдско драмско позориште), *Слобода говора* – Владан Матијевић (Градско позориште Чачак), као и многе друге. За своје режије добио је бројне награде, између осталих на фестивалима у: Београду, Источном Сарајеву, Мостару, Турској, Словенији, Пољској и Русији.

РИЈЕЧ РЕДИТЕЉА

Оно што ми је, као младом редитељу, било битно да нагласим јесте позиција младих брачних парова, која је остала иста у данашње вријеме, као што је била и у вријеме када је овај комад написан. То је, наравно, само један од сијасета проблема који овај комад третира, али веома битан као полазна тачка. Причу пратимо кроз сукобе четири принципа која су утјелотворена у четири лика, који су не само пунокрвни ликови, него и прототипи групација које представљају. И данас се постављају иста питања као у Крецовој драми. Над нама виси баук под именом *artificial intelligence*, питање потребе за радном снагом, дигитализација, напредак у технологији рада који се коси са радничким правима и оно најбитније, сигурност или несигурност услед турбулентних криза и економских ситуација. Вријеме догађања можемо навести као вријеме транзиције, вријеме технолошке револуције и вријеме неког новог доба. Парадокс је у томе што је све ово период који се у историји понавља, дакле, ово је, заправо, само један од таквих момената. Наша представа се не дешава током или након неке непогоде, или након нечег што је историјска ријеткост и изузетак. Све ово се дешава у једној од фаза историјског напретка и таквих прекретница има много у историји људског рода. Зато није флоскула ако тврдим да је овај комад једнако актуелан као и онда када је написан.

СЦЕНА „ПЕТАР КОЧИЋ“

НИ РИБА НИ МЕСО

Аутор: Франц Ксавер Крец

Редитељ: **Никола Бундало**

Драматург: **Александар Васиљевић**

Сценографкиња: **Драгана Пурковић Мацан**

Костимографкиња: **Ивана Ристић**

Композитор: **Петар Билбија**

Лекторка: **Наташа Кеџман**

Асистенткиња сценографкиње: **Зорана Кљечанин**

Инспицијенткиња и суфлерка: **Маја Калаба**

Продуцент: **Никола Ђаковић**

УЛОГЕ

Едгар: **Данило Керкез**

Еми: **Смиљана Маринковић**

Херман: **Илија Ивановић***

Хелга: **Наташа Периф**

*апсолвент Глуме на Академији умјетности Бања Лука, у класи професора Жељка Митровића

Премијера – 13. новембар 2024.

Представа траје сат и четрдесет минута.